

described a method of gamification as an alternative approach to learning in education of adults in the context of contemporary social development. Education and training are areas where there has been interest in gamification. Gamification can be used for ideation (structured brainstorming to produce new ideas). We may prove that ideation games helped participants generate more and better ideas, and compared it to gauging the influence of academic papers by the numbers of citations received in subsequent research.

This research does not show the whole fullness of the outlined issue. Promising directions for further researching are the peculiarities of professional development of the university language teachers at different levels of continuing education and their professional development, educational management and others. Also the subject of further scientific studies can be determined a set of requirements and the characteristics of curriculum formation of foreign language competence.

VI. References

1. Данилишена Т. М. Організаційно-педагогічні засади підготовки магістрів у системі педагогічної освіти США: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «загальна педагогіка та історія педагогіки» / Данилишена Тетяна Миколаївна. – Львів, 2011. – 18 с.
2. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. / І. О. Бартенєва, І. М. Богданова, І. В. Бужина, Н. І. Дідусь, М. С. Дмитрієва М.С [та ін.].– Одеса: ПДПУ імені К.Д. Ушинського, 2002. – 168 с.
3. Мороз Л. В., Пашко, І. О. Соціокультурний аспект у вивченні іноземної мови як чинник розвиваючого навчання / Л. В. Мороз, І. О. Пашко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Сер. «Педагогічні науки». – 2000. – Вип. 46. – С. 38 – 42.
4. Подласый И. П. Исследование закономерностей дидактического процесса / И. П. Подласый. – К.: Підручник, 1991. – 156 с.
5. Равчина Т. Діяльність викладача вищої школи в контексті сучасної філософії освіти / Т. Равчина // Вісник Львівського університету. Серія педагогічна. Вип. 25. Частина 3. – 2009. – С. 11 – 22.
6. Lieberman, A., Miller, L. Teacher development in professional practice schools / A. Lieberman, L. Miller // Teachers College Record. – 1990. – Vol. 92(1). – P. 105 – 122.

Лінгводидактична стратегія викладання елективного курсу «Мовленнєва комунікація лікаря»

Тетяна Єщенко

к. філол. н., доцент, доцент кафедри українознавства, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, Україна, E-mail: teua.lviv@gmail.com

The article deals with linguistic and didactic teaching strategies. Author's courses for future doctors of speech communication are discussed in the article. The latest content proposed discipline based on the scientific studies of communicative linguistics.

Ключові слова — комунікація, мовлення, мовлення лікаря, мова професії, українська мова професійного спрямування.

I. Вступ

Комунікація у сьогоденні відіграє величезну роль для представників різних професій. Європейські та американські дослідження останніх років (A. Newman, A. Easton, Dg. Yagtr, M. Sabat, Dg. Chestara) свідчать про те, комунікативні навички працівників цінуються працедавцями в усьому світі вище, ніж навіть фахові вміння. І це не випадково. Майстерність спілкуватися є важливою людською компетенцією, без якої неможливо досягнути успіху в будь-якій справі. Теоретичною основою розвідки є наукові студії, які охоплюють різні традиції опису мовленнєвої комунікації: риторичну (Аристотель, Цицерон, Платон), семіотичну (Вільгем фон Гумбольдт, О. Потебня, Дж. Локк, Іван Бодуен де Куртене, Фердинанд де Соссюр), феноменологічну

(Едмунд Гуссерль) тощо. Західний дослідник Г. Гарднер висунув у 80-ті рр. ХХ ст. цікаву ідею «мультиінтелектуальності»: зокрема вчений відзначає з-поміж різних видів інтелектуальної обдарованості особистості (уявно-зорової, фізично-кінетичної, музичної) також мовну інтелектуальність [1, с. 6]. Тож лінгводидактична стратегія формування фахівця в медичному ВНЗ мусить ґрунтуватися на комунікативно-діяльнісній парадигмі навчання мови.

II. Основна частина

«Мовленнєва комунікація лікаря» — це авторський курс, який викладається у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького студентам 1-го курсу медичного факультету, починаючи з 2016/2017 навчального року, і доповнює основний курс з української мови (за професійним спрямуванням). Дисципліна охоплює 90 годин (3 кредити). Зокрема 20 годин відведено на практичні заняття, 70 годин — на самостійну роботу студента. Ми навчаємо студентів навичкам застосовувати у практичній професійній діяльності основні комунікативні правила, техніки та прийоми усного мовлення;

використовувати різні види та жанри усних виступів, презентацій, промов, інтерв'ю, дискусій, перемовин, словесних експромтів; укладати та проголошувати промови, діалоги, монологи з медичного профілю різного тематичного наповнення; логічно розвивати тему викладу думки, добирати влучні мовні звороти; розвивати індивідуальний стиль професійного мовлення і вміння словесно виражати нові ідеї; налагоджувати «контакт» з пацієнтом та аудиторією; володіти голосом, дикцією, тілом; використовувати належні інтонацію, тембр, тон, темп, відповідні жести та міміку у професійному спілкуванні; знаходити можливі засоби мовного переконання та мовного впливу щодо предмета комунікації та правильної побудови аргументу.

Окрім аудиторних занять, курс містить індивідуальні пошукові завдання, які пропонуються студентам для наукової творчості: онлайн-консультування як новітня форма комунікації між лікарем і пацієнтом; образ лікаря у мовно-національній картині світу українців; українські приказки як вербальний інструмент у забезпеченні позитивного стану пацієнта; вплив почерку лікаря на успішність комунікації та на ефективність лікування пацієнта; тактики спілкування між лікарем і «прикрим» пацієнтом; своєрідність мовленнєвої комунікації дитячого лікаря; діалектне мовлення як перешкода в успішній комунікації між лікарем і пацієнтом; комунікативні техніки повідомлення діагнозу онкохворим пацієнтам; аналіз мови медичної реклами; гендерні

аспекти спілкування між лікарем і пацієнтом; аналіз телевізійних передач медичної тематики в українському медіапросторі; професійне спілкування лікаря за допомогою телефону та інтернет; конфлікт між лікарем і пацієнтом та методи його розв'язання і под.

Висновок

Переконані: вища медична освіта початку XXI століття потребує оновленого підходу до викладання гуманітарних дисциплін загалом (мовознавчих зокрема). Нами розроблений авторський курс «Мовленнєва комунікація лікаря» для фахівців галузі знань 22 — «Охорона здоров'я» спеціальності 222 — «Медицина» покликаний розвивати навички ефективного й успішного спілкування спеціаліста з пацієнтами, уміння вибудувати медичну практику на засадах комунікативної компетентності.

Література

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація : [підручник] / С. Д. Абрамович, М. Ю. Чікарькова. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2013. – 460 с.
2. Бацевич Ф. Основи комунікативної лінгвістики : [підручник] / Ф. Бацевич. – К.: ВЦ «Академія», 2009. – 376 с.

Трансформація західноєвропейської концепції тримовної освіти (староєврейсько-грецько-латинської) в освітньо-культурному просторі України в період раннього Модерну

Галина Антонюк

к. філос. н., доцент, доцент кафедри прикладної лінгвістики, Національний університет «Львівська політехніка», Україна,
E-mail: gantoniuk@yahoo.com

The article followed the formation of multilingual, basically transformed with Western trilingual (Hebrew-Greek-Latin) in Slavonic (Slavic-Greek-Latin) tradition in the educational and cultural space of Ukraine in the early Modern (XV -XVIII century.); the role of Church Slavonic in the educational discourse delineated epochs; the significance of Greek-Latin-Slavic civilization as a concept model for the development of schools and education in Ukraine in the next time period.

Ключові слова — тримовна освітня модель, український освітній простір, культурно-освітній процес, полілінгвізм.

Вступ

Актуальність теми дослідження впливає з практики сучасних процесів інтеграції України в систему світових, економічних, політичних та культурних зв'язків, що визначають якісно новий рівень та завдання освіти. Відповідний рівень освіти є одним із гарантів вступу нашої держави у світове

співтовариство цивілізованих держав, умовою інтеграції у світову культуру. Важливого значення в освітніх процесах набуває мовний чинник - мова як інструмент, засіб оволодіння і передачі знань у просторі і часі. Полілінгвізм в умовах сучасного мультикультурного простору і зокрема в освітніх процесах - факт беззаперечний. **Завданням** статті є прослідкувати становлення полілінгвістичної, у своїй основі трансформованої із західноєвропейської тримовної (староєврейсько-грецько-латинської) у слов'янську (слов'яно-грецько-латинську) традиції в освітньо-культурному просторі України в період раннього Модерну (XV –XVIII ст.); висвітлити роль церковнослов'янської мови в освітньому дискурсі окресленої епохи; охарактеризувати значення грецько-латинсько-слов'янської концепції як цивілізаційної моделі для розвитку школи та освіти в Україні у наступні часові епохи.